

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 171/2022

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 14. září 2022

ŽADATEL: [REDACTED]

Vážen [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 08. 09. 2022, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě požadovaná rozhodnutí zdejšího soudu 32 T 15/2014 - 82 a 32 T 15/2014 – 100 (31 To 406/2015-100).

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne **22. června 2015** samosoudkyní Mgr. Lucií Homolkovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

nar. [redacted] státní příslušník [redacted] bytem v ČR: [redacted]

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

v [redacted] a jeho okolí od blíže nezjištěné doby do 17.30 hodin dne 23.8.2013, kde byl na odstavném parkovišti silnice č. [redacted] ve směru na obec [redacted] při jízdě osobním motorovým vozidlem zn. [redacted], zastaven a kontrolován hlídkou celního úřadu, držel při sobě, aniž by disponoval nezbytným povolením k zacházení s psychotropními látkami, pro vlastní potřebu narkosáček s 9 ks tablet zvaných extáze obsahujících 3,4-methylendioxyamfetamin, tedy psychotropní látku zařazenou do seznamu psychotropních látek v příloze č. 4 zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, když celkový obsah účinné látky činil 0,674 g,

t e d y

neoprávněně pro vlastní potřebu přechovával jinou psychotropní látku než psychotropní látku obsahující jakýkoli tetrahydrokanabinol, izomer nebo jeho stereochemickou variantu (THC) v množství větším než malém,

č í m ž s p á c h a l

přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku

Za to se

o d s u z u j e

podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **č t y ř (4) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **d v a n á c t i (12) měsíců.**

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti :

Obžalovaný uvedl, že o celé události nic moc neví, jel tehdy služ. autem, které používá více lidí a když otevřel kaslík, tak tam našel sáček a jelikož mu není 15 let, tak si říkal, co by to tak asi mohlo být a proto to raději sám odevzdal celníkům. Automobil patří [REDAKCE]. [REDAKCE] Dělal tam [REDAKCE] a teď se stará o obchod s [REDAKCE]. Automobil může používat více lidí, když přijede např. návštěva z [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Konkrétní jména těch osob vůbec nezná. Ten den cestoval někam směrem do [REDAKCE] chtěl vidět přátele a na silnici ho zastavila silniční kontrola, chtěli po něm doklady, ty jim podával z kaslíku a poté už mu prohlídli celé auto. V kaslíku byly doklady od celého auta, svoje měl u sebe. Když hledal doklady od automobilu, tak si sám všimnul toho sáčku, který tam byl. Sám ho proto podal policii, ještě si pamatuje, že u toho měl prac. pohovor po telefonu. Policie dělala na místě testy těch tablet, které v sáčku byly a ptali se ho, co si myslí, že to je a on jim řekl, že si myslí, že Extáze. Poté mu prohledali celé auto a odvezli ho sepsat tyto věci na policii. Před tímto dnem automobil řídil asi před pár dny, přesně neví. Střídali si ho. Na hlavní prac. poměr jsou ve spol. dva, jinak mají zaměstnance na různé dohody o prac. činnosti a ve skladech to může být dalších 5 lidí. Myslí si, že automobil mohou používat všichni tito lidé a dále návštěvy co přijedou. Má za to, že společnost vede evidenci jízd, to ukládá zákon. Policisté od něho převzali doklady, jemu v tu chvíli zazvonil telefon a ještě ho požádali ať vystoupí z auta a otevře jim kufr, což udělal a během toho jim předal sáček s tabletami, nic k tomu neřekl, měl u toho ten hovor. Nedokáže popsat osobu, které sáček předával. Ve společnosti mají pouze toto jedno vozidlo. Stará se o něj pokaždé někdo jiný, ale osobně s ním byl i v servisu. Mohl si ho vzít domů, třeba večer před pracovní cestou. Jinak stálo u skladu, nebo na provozovně. Mimo účely prac. cesty s ním nemohl disponovat. Ten den měl schůzku s přepravcem poblíž [REDAKCE] hranic, proto s ním jel. Ráno si ho vyzvedl v UL, předtím ho k dispozici neměl a jak uváděl, předtím ho řídil o několik dní dříve. Mezi tím ho někdo určitě měl, ale to neví kdo. Pokud jde o protokol o vydání věci, tak se nedokáže vyjádřit k počtu kusů tablet a ani ho nechtěl podepsat, protože se nejednalo o jeho věci, ale bez tohoto podpisu ho nechtěli propustit.

Svěděk [REDACTED] uvedl, že pracuje na celním úřadu pro Liberecký kraj na [REDACTED] provádí kontroly na silnicích, kontrolují zboží a spotř. daň. Používají výhradně služební uniformy. Ten den probíhala kontrolní akce ve spolupráci s PČR a dále tam byla německá celní správa, kdy si vytipovali ke kontrole vozidlo, šlo o [REDACTED] jednalo se o standardní kontrolu. Německá kontrola je tam z toho důvodu, že mají lepší tech. servis a také v letním období jsou ve zdejších okrese příslušníci stát. přísluš. SRN a oni s nimi mohou lépe komunikovat. Kontrola poté probíhá tak, že zastaví vozidlo, požádají řidiče a posádku, aby prokázali svou totožnost, dotazují se, zda přepravují nějaké zboží, do čehož spadají i omezení, podle CITES a dále drogy a prekursorzy, zbraně a další věci a podle odpovědi proběhne kontrola vozidla, kdy posádka musí vozidlo opustit a za jejich přítomnosti, provedou kontrolu vozidla, kdy je požádají, aby byli i nápomocní, což spočívá v tom, že sami otevírají příhrádky vozidla, vyndávají věci a ukazují je. V tomto konkrétním případě, byli ve vozidle 3 lidé, kteří opustili vozidlo a s p. [REDACTED] byla provedena kontrola, kdy ukázal zavazadl. prostor, interiér vozidla a během toho bylo spatřeno, že něco ukrývá v ruce, proto ho požádali, aby to na vozidlo položil, což udělal a jednalo se o narkosáček s 9ti bílými tabletami a po dotazu o co se jedná uvedl: že je to extáze pro osobní spotřebu. To ukrývání v ruce vypadalo tak, že měl ruku se sáčkem v pěst a měl tendenci ji zasunout do kapsy. Byl tam svědek ještě se dvěma kolegy a ještě psovod, počínání obžalovaného viděli minimálně dva, druhý byl [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Tablety testovali na přítomnost amfetaminu k tomu příslušným testem, kdy z jedné tablety kousek odškráblí a dle zabarvení testru bylo jasné, že tam amfetamin přítomen je. Obžalovaný se vyjádřil, že má tablety z tuzemska, proto byla kontaktována PČR, která i na místě byla a to i včetně cizinecké policie, kdy v tomto případě, když tablety byly, jde o příslušnost PČR, která si další úkony provedla sama. Pokud by bylo podezření, že tablety jsou dovážené ze zahraničí, byli by příslušní přímo oni. Během kontroly se provádí i fotodokumentace, která je archivována. Poté byl obžal. společně s dalšími a včetně té látky odvezen policií. Fotografie založené ve spisu na čl. 26 pochází od nich. Už si nevybaví, zda v okamžiku zastavení vozidla a zahájení kontroly obžalovaný nějak telefonoval, ale komunikoval s nimi. Poté většinou při zjištění, že osoba převáží zakázané látky, je zadržena a právo telefonovat už nemá. Samozřejmě může říci, že chce kontaktovat os. blízkou, ale to volají výhradě oni jako policie. Není pravda, že by jim obžalovaný tablety sám předal. Bylo to až po výzvě. Tablety byly zajištěny a byly předány na obvodní oddělení [REDACTED], přebíral to člověk na úředním záznamu podepsaný. Jednalo se o 9 ks tablet. Obžalovaný jim na dotaz, kdy se vždy ptají, uvedl, že to má pro osobní spotřebu, to má totiž vliv na kvalifikaci zda to má pro sebe, nebo na prodej dalším osobám. Po zastavení vozidla obžalovaný nepřišel sám s tím, že převáží 9ks tablet Extáze, vydal je až po výzvě. Všechny věci přebírala policie ČR na místě samotné kontroly. Pokud jde o fotografie na čl. 26-28, tak fotit začínají okamžitě při zahájení kontroly, což je patrné z prvních snímků, poté jsou vyfoceny tablety po nález, kdy je ztotožněn i pas obžalovaného a z posledních snímků je patrný výsledek testu. Pokud je místo nález uvnitř automobilu nebo i v zavazadle, tak se fotí i to a to foceno v tomto případě nebylo. Nemohli vyfotit obžalovaného, jak drží něco v ruce, protože to byl pouhý okamžik, po kterém následovala výzva, aby to vydal. Musí na místě zajistit bezpečnost všech osob a ne fotografovat. Musí být neustále pozorní, protože nikdy neví, koho zastaví. Spolujezdec se navíc choval zvláště, jak uváděl a na obžalovaném byla patrná nervozita, navíc neměli o něm žádné pochybnosti, protože sám uvedl, že tablety převáží a jsou pro jeho potřebu.

Svěděk [REDACTED] uvedl, že je zaměstnancem Celního úřadu pro Liberecký kraj,

náplní práce je výkon [REDAKCE] tzn. silniční kontrola zaměřená na osobní vozidla a kamiony. Kontrolují vybrané výrobky, tzn. cigarety, alkohol, minerální oleje, omamné a psychotropní látky, prekurzory atd. Zastavují většinou dalekohledem vytipovaná vozidla nebo za jízdy. Dne 23.8.2013 vykonávali činnost u obce [REDAKCE] na odstavném parkovišti. Svědek zastavil vozidlo, které řídil pan [REDAKCE] a přistoupilo se ke kontrole vozidla, které bylo zcela standardně zastavené, kdy řidič zastavil na znamení na terč. Byl vyzván k předložení osobních dokladů a dokladů od vozidla, což udělal. Poté byl vyzván, aby otevřel zavazadlový prostor, kdy při tom otevírání si všiml, že něco drží v ruce, to už bylo venku u kufru a po opakovaném vyzvání, co to má, otevřel dlaň a tam byl sáček s tabletama. Na otázku, co to je za tablety, odpověděl, že extáze. Obžalovaný při nebo po zastavení netelefonoval. Nevšiml si, odkud obžalovaný tu extázi vyndal. Při zastavení seděl v autě, předložil doklady, po vyzvání vystoupil z auta, aby otevřel zavazadlový prostor, a když otevřel kufr, tak si všiml, že asi v pravé ruce držel právě ty tablety v tom sáčku. Sám je hned nedal, až na výzvu, myslí, že ho vyzýval 2x. S obžalovaným v autě cestovaly ještě dvě osoby, ty při kontrole stály mimo vozidlo. Ten muž, co seděl vzadu, ten mu neutkvěl nijak v paměti, ale ten na místě spolujezdce, ten byl výrazně oblečený a asi měl kontaktní čočky, protože mu přišlo, že má strašně umělé oči. Obžalovaný zřejmě říkal, že jedou na tu akci na Mácháč. K té extázi obžalovaný uvedl, že tablety jsou jeho, neříkal, pro jaké účely je měl. Tuto kontrolu prováděl svědek a kolega [REDAKCE] na stanovišti bylo více kolegů. Na místě byla i německá policie, ale nevybaví si, jestli tam byl i někdo z obvodního oddělení PČR [REDAKCE]. Nevšiml si, jestli obžalovaný měl něco v dlani, když vystupoval z místa řidiče, všiml si toho, až když stáli u otevřeného kufru. Také si nevšiml, jestli měl ten sáček s extází v ruce, když ještě seděl v autě. Když obžalovaný otevřel zavazadlový prostor, tak já svědek stál napravo za ním a pan [REDAKCE] stál určitě vedle svědka po levé ruce, blíž k řidiči byl svědek. Obžalovaný se po otevření do kufru naklonil, myslí si, že nějaké zavazadlo pootevřel a svědek si v ten moment všiml, že má něco v té dlani, ale není schopen říci, jestli to vytáhl z toho zavazadla nebo jestli to měl v ruce už při vystupování. Co se týče toho zavazadla, tak to bylo první zavazadlo na začátku té kontroly. Tou dobou ti spolujezdci si vystoupili z vozidla na pravé straně a dívali se na tu kontrolu, do kufru neviděli. Ke kontrole dokladů spolujezdců došlo po nalezení těch tablet extáze. Po nalezení tablet u obžalovaného došlo i k další kontrole toho vozidla, prohledali ho celé. Probíhalo to standardně, vždy je u toho přítomna ta osoba. Pan [REDAKCE] vyndával věci a svědek tomu přihlížel, protože mu nemůže prohledávat věci bez jeho souhlasu. Od obžalovaného měli souhlas ke kontrole.

Svědek [REDAKCE] vypověděl, že pracuje jako policista v [REDAKCE] na [REDAKCE]. Osobně nebyl přítomen kontrole obžalovaného na silnici, ale zpracovával protokol o vydání věci a myslí, že prováděl výslech o podání vysvětlení. V protokole o vydání věci udělal chybu, opravoval to v záznamu, těch tablet bylo víc, bylo jich celkem 9 kusů. Těch případů je strašně moc a on udělal administrativní chybu, překlepl se. Už si nevzpomíná, v jaké denní době ten výslech probíhal. Ta akce Techno Mácháč tam běží pátek, sobota, neděle, kontroly celníků jsou v pátek a v sobotu při nájezdu těch účastníků. Obžalovaný byl přivezen na obvodní oddělení, zpravidla je na to vyčleněná eskortní hlídka. Pakliže je nějaký záchyt, tak eskortní skupina toho člověka s tím záznamem přiveze a oni s ním provedou zadokumentování spisu. S tím, kdo je takto zachycený, se setká na stanici v [REDAKCE]. Co se týče předání těch zadržených drog, tak předpokládá, že to probíhá tak, že eskorta dostane záznam a v obálce zajištěné drogy, přiveze tu osobu na obvodní oddělení do [REDAKCE], předá jí dozorčí službě spolu se záznamem a těmi drogami. Ty tablety od kolegů dostal, už si nepamatuje, v čem byly a spočítal je. Dostal k tomu od nich

písemný záznam, pravděpodobně tam bylo napsáno to, že někoho chytli s drogami, počet tablet a že provedli nějakou zkoušku a že jim to reagovalo. Opravu počtu těch tablet provedl úředním záznamem, který by měl být součástí spisu a měl by následovat hned po protokolu o vydání věci a podepsal ho tuším s kolegou, se kterým ty drogy vydával. Někdy se stane, že se udělá administrativní chyba a takový je postup opravy. Sepisu protokolu o vydání věci byl přítomen komisař [REDAKCE] pokud je tam napsaný. Tablety počítal svědek, on tomu byl přítomen, nejde o chybu v počítání těch tablet, jde o administrativní chybu v zápisu do protokolu, místo 9 napsal 5, ne, že by neuměl spočítat 9 nebo 5. Opravu protokolu o vydání věci jiným způsobem neudělal. Kdyby si toho všiml ještě za přítomnosti pana [REDAKCE] tak to opravil hned, ale protože si toho všiml až později, tak to opravil tak, jak to opravil. Už neví přesně, v čem ty tablety byly předány, buď v pytlíku nebo sáčku, ve kterém to měl pan [REDAKCE] u sebe v autě. Na otázku, zda si vybaví, jestli ty tablety byly v řadě vedle sebe nebo v řadách nad sebou, svědek, když se dá devět tablet do pytlíku, tak budou naházené na přeskáčku vedle sebe v pytlíku, určitě nebyly v řadě. Nevybaví si, jak tyhle byly seřazené v pytlíku, devět tablet bylo prostě vhozených v pytlíku nebo v obálce. Na otázku, jak je počítal, svědek uvedl, že počítal jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět. Pokud byly v průhledném pytlíku, tak je spočítal přes pytlík, pokud byly v obálce, vysypaly se ven a spočítaly se venku.

Svědek [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako policista v [REDAKCE] na [REDAKCE] policii. Zpracovával nápad na obvodním oddělení v [REDAKCE] tzn. když kolegové měli nějaký záchyt, tak přivezli dotyčné osoby k výslechu a k dalším úkonům. Byl ve dvojici s panem [REDAKCE]. Obžalovaného k tomu záchytu vyslyšeli a v rámci toho byl zpracován protokol o vydání věci, pokud nebyl zpracován již dříve celníky. Na počet tablet si nevzpomíná, ví, že tam kolega udělal nějakou chybu, že to špatně spočítal a pak se k tomu psal záznam, kde to upřesňoval. Neví, jak na začátku došlo k té chybě v počtu tablet, ale opravný záznam seděl s reálnou skutečností. Ty tablety extáze posílají na kriminalistický ústav, který jako jediný umí udělat požadované zkoumání. V lednu 2014 zpracoval úřední záznam, kdy hovořil se znalcem, a to proto, že znalec nenapsal do odborného vyjádření, co se stalo se zbytkem tablet. Kriminalistický ústav jako znalecké pracoviště má právo, když se dostanou k chemické látce, ponechat si vzorky pro případné další porovnání. Pokud si dobře pamatuje, tak znalec tam nenapsal, že to, co mu zbylo, si nechal a jim tam neseděly počty, proto je tam ten záznam od svědka. To, co mu znalec sdělil, zapsal. V tomto případě tablety nepřepočítávali oba dva, co jsou podepsaní na protokole o vydání věci. S chybou v počtu tablet znalec neměl nic společného, jednalo se tam o jiný počet tablet o záznamu o vydání věci a jiný počet tablet na zahájení úkonu. Znalci v odborném vyjádření pouze vypadla věta, co udělal se zbylými tabletami. Na kriminalistický ústav to už odcházelo se správným počtem tablet. Nevzpomíná si, z jakého důvodu neprovedli opravu protokolu o vydání věci, ale myslí, že to zjistili až v době, kdy už s panem [REDAKCE] skončili všechny úkony.

Svědek [REDAKCE] vypověděl, že dne 23.8.2013 jeli vozidlem zn. [REDAKCE] do [REDAKCE]. [REDAKCE] měl pak cestu plánovanou dál a před [REDAKCE] je zastavila policejní hlídka. Ta požádala o předložení dokladů, on je hledal a než je našel, tak tam padlo „co to je“, byl tam u toho ten balíček, on ho odevzdal, vystoupili všichni z vozidla, on u toho telefonoval, zrovna mu v tu chvíli někdo volal a jak byli všichni venku, tak tam policajti měli ještě psa na prohlídku. Tuší, že mu to snad vypadlo z ruky, oni stáli bokem, pak ho odvezli policajti a svědek vzal to auto a jeli jsme za ním. Svědek netušil, co v tom sáčku je, viděl jen sáček v momentě, kdy vypadal obžalovanému

z ruky, ten v tu chvíli stál u kufru. To auto stálo předkem směrem do ■■■■■, svědek stál kus dál od kufru. Neví, jestli tam padly nějaké výzvy od policie směrem k obžalovanému, aby něco vydal. Neví, čím byly ty tablety, jeho ale nebyly, neví, odkud se vzaly.

Svědék ■■■■■ uvedl, že jeli s panem ■■■■■ za kamarádem do ■■■■■ po ■■■■■ chtěli, aby je vzal s sebou, protože měl někde pracovní schůzku. V autě měl ■■■■■ asi pracovní telefon, někdo mu volal a najednou je zastavila policie, asi proto, že v ruce držel telefon. Svědek seděl na zadních sedačkách, pan ■■■■■ seděl na přední a on seděl přímo za ním. Když zastavovali, tak ■■■■■ měl v kasičce doklady, vytahoval je, v ruce furt držel telefon. Potom všichni z vozidla vystoupili a pana ■■■■■ požádali, aby otevřel kufr. Jak ho otvíral, tak se tam najednou seběhlo víc policistů a začali to řešit. Neví o tom, že v autě se vezla ta extáze, to se dozvěděl až na místě, jeho nebyla. Když tam stál na straně, tak viděl pytlík, držel ho ■■■■■, v levé ruce měl telefon a doklady a neví, jestli ten pytlík měl u telefonu nebo u dokladů, byl dál. Neslyšel, že by k tomu obžalovaný něco říkal, byl zády. Slyšel pouze výzvu policie „vystupte z vozidla“ a pak aby otevřeli kufr, nic dalšího neslyšel, stál od toho asi 10 metrů. Neví nic o tom, kde se ten sáček s tou drogou vzal, protože seděl na zadním sedadle. Viděl obžalovaného ze zadní sedačky, jak vepředu bere z kasičky doklady.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že podle úředního záznamu Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 23.8.2013, č. ■■■■■ předmětný ■■■■■ byl obžalovaný v 17.30 hodin na odstavném parkovišti silnice č. ■■■■■ ve směru na obec ■■■■■ při jízdě osobním motorovým vozidlem zn. ■■■■■ zastaven a následně kontrolován. Při prováděné kontrole v ruce ukrýval narkosáček s 9 ks tabletami, o kterých prohlásil, že se jedná o extázi. Testerem „NIK“ byla provedena zkouška na přítomnost amfetaminu s pozitivním výsledkem. Obžalovaný následně předmětných 9 ks tablet vydal a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, byly tablety analyzovány metodou infračervené spektroskopie a metodou kapilární plynové chromatografie v kombinaci s hmotnostní spektrometrií, dále byly tyto tablety porovnány se sbírkou tablet a kapslí databáze DROGIS a metodou plynové chromatografie bylo v předmětných tabletách kvantitativně stanoveno množství účinné látky. V předmětných tabletách byla zjištěna přítomnost 3,4-methylendioxyamfetaminu, což je psychotropní látka zařazená do seznamu psychotropních látek v příloze č. 4 k zák. č.167/1998 Sb., o návykových látkách. Celkový obsah účinné látky v předmětných tabletách činil 0,674 g, což odpovídá množství větším než malému. V rámci odborného vyjádření byly 4 ks tablet zpracovány a zbylých 5 ks bylo založeno do databáze. V původním úředním záznamu učinil zapisovatel písařskou chybu, kterou opravil až následně, jak svědci vysvětlovali před soudem. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v opisu rejstříku trestů nemá žádný záznam, ze zprávy o pověsti vyplývá, že vyjma tří přestupků v dopravě nebyly k jeho osobě zjištěny žádné negativní připomínky.

Po provedeném dokazování v hlavním líčení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný uvedl, že řídil firemní vozidlo, které řídí i jiní zaměstnanci, naložil kamarády, které vezl do obce ■■■■■ a dále chtěl pokračovat do ■■■■■ a při náhodné kontrole měl v přihrádce vozu nalézt devět kusů tablet extáze, které chtěl po nalezení dobrovolně vydat, jelikož tablety nebyly jeho, bylo mu ale jasné, že jde o drogu. Tato jeho obhajoba nemůže obstát, a to i vzhledem k slyšeným svědkům, i vzhledem k výpovědím policistů, kteří prováděli samotnou

silniční kontrolu. Oba slyšení svědci – kamarádi obžalovaného shodně potvrdili, že tablety nebyly jejich, ale nebyli schopni se vyjádřit, kde se u obžalovaného měly vzít, k průběhu prohlídky vozidla se vyjadřovali poměrně vágně, nic podstatného neviděli ani neslyšeli. Z výslechu policistů jak na místě zastavení vozidla, tak na obvodním oddělení v [REDAKCE] vyplynulo, že toho dne prováděli kontrolu, obžalovaný zastavil, normálně s ním komunikovali, požádali ho o doklady osobní i od vozu, a o otevření kufru vozidla, obžalovaný jim doklady předal, šel otvírat kufr a po chvíli viděli, že něco drží v ruce a až na opakovanou výzvu policistů to vydal s tím, že jim sám uvedl, že se má jednat o extázi pro osobní spotřebu, a že droga pochází z tuzemska. Toto jeho tvrzení totiž podle svědků mělo vliv na další procesní postup a hlavně na zvolenou právní kvalifikaci, pro co by měli zahájit trestní stíhání, zda to tedy měl obžalovaný pro sebe nebo pro další prodej, kdy sám uvedl, že to je pro osobní potřebu. Pokud jde o neustále obhájcem rozebíraný úřední záznam o rozporu počtu kusů tablet na místě, má soud za to, že jej svědci dostatečně vysvětlili, že k němu došlo pouhým překlepem a nikoliv snahou obžalovanému přitížit, navíc již v úředním záznamu Celního úřadu stojí, že množství nalezené látky činí 9 ks tablet, které jsou nakonec i v tomto počtu vyfoceny na fotografii. Na základě těchto důkazů je tedy dostatečně odůvodněn závěr, že [REDAKCE] se shora popsaného jednání dopustil, když bez příslušného povolení nezbytného k legálnímu zacházení s psychotropními látkami měl při sobě 9 ks tablet obsahujících psychotropní látku zařazenou do seznamu psychotropních látek v příloze č. 4 k zák. č.167/1998 Sb., obsahující účinnou látku v množství větším než malém. Svým jednáním tak naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, což poté nelze hodnotit v jeho prospěl jako polehčující okolnost, přitěžující okolnost nebyla shledána žádná, doposud žil zcela řádným životem. Po zvážení všech těchto okolností dospěl soud k závěru, že tentokrát obžalovanému ještě postačuje uložení trestu nespojeného s přímým výkonem odnětí svobody a uložil mu tak trest podmíněný ve spodní polovině trestní sazby se zkušební dobou v trvání 12 měsíců, tedy na spodní hranici délky zkušební doby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 22. června 2015

Mgr. Lucie Homolková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. prosince 2015 *o odvolání obžalovaného* [REDAKCE] *proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě* ze dne 22. června 2015, č.j. 32 T 15/2014-82, *t a k t o* :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně měl dopustit tím, že

v [REDAKCE] a jeho okolí od blíže nezjištěné doby do 17.30 hodin dne 23.8.2013, kde byl na odstavném parkovišti silnice č. [REDAKCE] ve směru na obec [REDAKCE] při jízdě osobním motorovým vozidlem zn. [REDAKCE] zastaven a kontrolován hlídkou celního úřadu, držel při sobě, aniž by disponoval nezbytným povolením k zacházení s psychotropními látkami, pro vlastní potřebu narkosáček s 9ks tablet zvaných extáze obsahujících 3,4-methylendioxyamfetamin, tedy psychotropní látku zařazenou do seznamu psychotropních látek v příloze č. 4 zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, když celkový obsah účinné látky činil 0,674 g.

Za to byl obžalovanému podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání dvanácti měsíců.

Vyhlášený rozsudek napadl v zákonné lhůtě odvoláním obžalovaný [REDAKCE] přičemž jeho odvolání směřovalo jak do výroku o vině tak do výroku o trestu a výroku o náhradě škody napadeného rozsudku a bylo prostřednictvím obhájce obžalovaného také písemně zdůvodněno. V podaném odvolání namítá, že soud prvního stupně nezjistil správně a úplně skutečný stav věci, nesprávně hodnotil provedené důkazy a v důsledku toho dospěl k nesprávnému právnímu závěru ve výroku o vině. Především nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že narkosáčky se nacházely ve služebním vozidle a nepatřily jemu. Nebylo prokázáno, že by se jednalo o tablety, které by přechovával a jejichž existenci by cokoli věděl.

V závěru svého odvolání navrhl, aby krajský soud zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b,c,d,e) trestního řádu napadený rozsudek a sám rozhodl podle § 229 odst.3 trestního řádu a obžaloby jej podle § 226 písm. c) trestního řádu zprostil.

Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:

Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci. Nebyly tedy zjištěny žádné procesní vady a důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst.1 písm.a) trestního řádu. Procesní námitku obžalovaného, že při zjišťování skutkového stavu nelze vycházet z úředního záznamu policie o opravě protokolu o vydání věci, pak krajský soud nepovažoval za důvodnou. Při sepisování protokolu o vydání věci došlo k administrativní chybě (překlepu), kdy místo 9 kusů tablet je uvedeno 5 kusů tablet. Ačkoli v protokole o vydání věci došlo k pochybení policejního orgánu, počet tablet je jednoznačně doložen fotodokumentací odevzdaných tablet, úředním záznamem policie i výpovědí svědka [REDACTED] jež koresponduje s výpovědí svědka [REDACTED]. V neposlední řadě počet devíti kusů tablet nezpochybnil ve své výpovědi ani obžalovaný a proto závěr obhajoby, že je nutno vycházet z vadného protokolu o vydání věci, není akceptovatelný.

Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného a svědky [REDACTED]

[REDACTED] Dále měl k dispozici úřední záznam p předání osoby a fotodokumentaci, protokol o vydání věci, úřední záznam o opravě, odborné vyjádření a osobní výkazy obžalovaného [REDACTED]. Takto provedeným dokazováním si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.

Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou. Obžalovaný v přípravném řízení k věci nevypovídal a u hlavního líčení uvedl, že při kontrole otevřel kasko vozidla, kde byly uloženy doklady od vozidla a našel tam sáček s tabletami. Bylo mu zřejmé, že se jedná o extázi a proto sáček s tabletami policistům předal. K dotazu, o co se jedná, uvedl, že si myslí, že je to extáze. Pak se podrobně vyjadřoval k tomu, že služební vozidla užívá větší množství osob zcela bez omezení a to včetně zahraničních návštěvníků zaměstnavatele. Okresní soud pak nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi svědků [REDACTED], zaměstnance

Celního úřadu pro Liberecký kraj, kteří předmětnou kontrolu prováděli. Ti jednoznačně popřeli, že by obžalovaný vytáhl předmětné tablety z kaslíku vozidla a dobrovolně ji je předal. Uvedli, že ve chvíli, kdy byl obžalovaný vyzván, aby jim ukázal interiér vozidla (což bylo až poté, co jim předložil všechny potřebné doklady včetně dokladů od vozidla) a to zavazadlový prostor, po jeho otevření oba svědci spatřili, že něco ukrývá v ruce, která byla sevřená v pěst a ukrytá v kapse. Obžalovaný byl vyzván, aby předmětnou věc vydal a teprve po opakované výzvě vydal předmětný narkosáček s devíti bílými tabletami. K jejich dotazu pak uvedl, že jde o extázi pro osobní spotřebu a následným testem byla prokázána přítomnost amfetaminu. Oba svědci se o podstatných okolnostech vyjadřovali shodně, jejich výpovědi korespondují s úřední záznamem policie ze dne 23.8.2013. Naproti tomu tvrzení obžalovaného stojí osamoceně, je v rozporu nejen s výpověďmi policistů, ale nekoresponduje ani s výpověďmi přátel obžalovaného, které vezl ve vozidle. Svědek [REDAKCE] sice uvedl, že při hledání dokladů padlo „co to je“, uvedl však, že obžalovanému sáček s tabletami snad vypadl z ruky a to v tu chvíli stál obžalovaný u kufříku. Na výzvy policistů si nepamatoval, popřel však, že by se jednalo o jeho tablety. Svědek [REDAKCE] zase uvedl, že jej policisté zastavili zřejmě proto, že obžalovaný telefonoval. Když zastavili, obžalovaný vytahoval z kaslíku doklady a v ruce pořád držel telefon. Všichni pak z vozidla vystoupili, obžalovaný byl vyzván, aby otevřel kufr a když ho otvíral, seběhlo se tam více policistů. Svědek stál asi deset metrů od vozidla a viděl, že obžalovaný držel pytlík, ale jestli ho měl u telefonu nebo u dokladů, si nedokázal vzpomenout. Jak je z výše uvedených výpovědí patrné, průběh kontroly si tito svědci příliš nepamatovali a jejich výpovědi, zejména výpověď [REDAKCE], spíše i při jejich vágnosti odpovídají popisu jednání tak, jak je uvedli oba policisté. Okresní soud tedy nepochybil, pokud na základě výpovědi obou policistů dospěl ke spolehlivému závěru, že vydaných devět tablet, jež obsahovaly 3,5 methyldioxymethamfetaminu, jak bylo z odborného vyjádření zjištěno, přechovával pro vlastní potřebu obžalovaný. Obžalovaný se k předmětné věci choval jako k věci vlastní, když se její existenci snažil před policisty utajit tím, že ji ukrýval v dlani a odmítl věc vydat a vydal ji teprve po opakované výzvě policii. Na místě kontroly neuváděl, že by se jednalo o věc nalezenou, naopak uvedl, že jde o věc osobní spotřeby a policistům, jak vyplývá i z jeho výpovědi, řekl, že jde o extázi. Skutková zjištění soudu prvního učiněná na základě výpovědi svědků [REDAKCE] a shora vyjmenovaných listinných důkazů včetně toho, že obžalovaný zacházel s předmětnou věcí jako s věcí vlastní, tedy může krajský soud považovat za správná a důvodná a se skutkovými závěry okresního soudu se tak mohl ztotožnit.

Krajský soud se pak může ztotožnit i s právní kvalifikací jednání obžalovaného, tak, jak ji učinil soud prvního stupně. Ten správně kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst.2 trestního zákoníku, neboť vydaných devět kusů tablet obsahovalo 0,674 g účinné látky (tedy množství větší než malé) 3,4 methyldioxymethamfetamin, tedy psychotropní látky zařazené do seznamu psychotropních látek v příloze č. 4 zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a nebylo prokázáno, že by tuto látku přechovával pro jinou osobu.

Krajský soud pak za nesprávný nemohl považovat ani výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen. Obžalovanému hrozilo uložení trestu odnětí svobody v sazbě až na dvě léta. Soud prvního stupně při výměře trestu správně přihlédl k tomu, že obžalovaný

nebyl dosud soudně trestán a žije řádným životem. Zejména s ohledem na tuto skutečnost pak soud prvního stupně dospěl k závěru, že na něj lze ještě působit trestem nespojeným s jeho přímým odnětím svobody a uloženým při dolní hranici trestní zákonné sazby v trvání čtyř měsíců. Krajský soud se pak s tímto závěrem mohl ztotožnit a přesto, že množství přechovávané látky více než dvojnásobně převyšuje hranici malého množství, má za to, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného života a postačí uložení krátkého trestu. Krajský soud pak vzal v úvahu, že trestné činnosti se obžalovaný dopustil před více než dvěma lety, nadále žije řádným životem a proto postačí výkon trestu odnětí svobody odložit na krátkou zkušební dobu na samé dolní hranici trestní zákonné sazby v trvání jednoho roku.

Krajský soud tedy na základě shora uvedených skutečností nezjistil žádné okolnosti, které by vedly ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku a proto bylo odvolání obžalovaného [REDAKCE] jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

P o u č e n í :

*Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.*

*Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **d o v o l á n í**, a to do **d v o u** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.*

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soudu České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst.1 písm.a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 2. prosince 2015

Za správnost vyhotovení:
Martina Andraši

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu